

BARBERÀ pàg 14
Dos projectes fomenten l'emprenedoria als mercats municipals i entre els joves

ENTREVISTA pàg 11
Albert Turon, candidat d'ERC: "A Cerdanyola ha faltat ambició per fer les coses molt millor"

líniavallès ^{9 anys}

cerdanyola · barberà · ripollet   Novembre 2022 · Núm. 109 · liniavalles.cat

Cerdanyola haurà de valorar la separació de Bellaterra

Un jutjat obliga el consistori a analitzar si l'annexió a Sant Cugat és o no viable, però l'Ajuntament ho recorre pàg 10

Alçades

Nou 25-N amb esperit reivindicatiu pàg 3

Foto: Ajuntament de Barcelona

RIPOLLET pàg 16
Sis dècades de les riuades que van marcar la història de la vila

A FONTS pàgs 12 i 13
Com era la metròpoli a finals del segle XIX i inicis del XX?

FUTBOL pàg 18
Toni Carrillo, sobre la sortida del Cerdanyola: "Necessitava descansar"

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

amic ficcions

L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

15a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO,
Batx. o CFGM, inscriu-te fins al
31 de gener de 2023 a:

www.amicficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

iPhones

iPads
Llibre electrònic

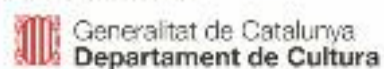

Auriculars
sense fils

Organitza:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

FUNDACIÓ CARULLA

G CONSELLERIA
O FONS EUROPEUS,
I UNIVERSITAT I CULTURA
B DIRECCIÓ GENERAL
POLÍTICA LINGÜÍSTICA

GENERALITAT
VALENCIANA | TOTS
A UNA
VELU

Un altre 25-N dient prou

» El Dia Internacional contra la violència masclista es va celebrar amb diferents actes al Vallès Occidental
 » Durant el segon semestre de l'any la comarca va registrar set denúncies diàries per violència masclista

Olga García
CERDANYOLA

Històricament, la dona sempre ha estat al marge. Però, des de fa uns anys, cada vegada són més les polítiques, les campanyes i les iniciatives que es tiren endavant en relació amb el feminisme i, per tant, amb l'empoderament femení. Un fet positiu que està portant a crear un nou escenari on la dona comença a estar més al centre, però on no s'acaba d'aconseguir erradicar les actituds masclistes. I és que tot i que la lògica sembla indicar que com més feminisme, menys masclisme, malauradament no acaba de ser així. Per això el 25 de novembre, es tornava a celebrar el Dia Internacional contra les Violències Masclistes. Una jornada per reivindicar que la violència vers les dones continua sent una realitat arreu del món, que molts voldrien treure del calendari, ja això significaria que aquest problema hauria desaparegut.

LA VIOLÈNCIA EN DADES

A la comarca, durant el segon trimestre d'aquest any es van registrar 628 denúncies per violència masclista, segons detalla el recull de dades dels partits judicials del Vallès Occidental recentment elaborat pel Consell Comarcal. Un augment d'un 19% respecte al primer trimestre de l'any que se situa per sobre de l'augment que hi ha hagut al conjunt d'Espanya, de Catalunya i de la província de Barcelona, i que fa saltar les alarmes, ja que, dit d'una altra manera, aquesta xifra representa al voltant de set denúncies diàries per violència masclista al Vallès Occidental. Una dada que, a més, se situa com la més alta dels últims nou anys.

Imatge d'arxiu de joves manifestant-se contra el masclisme. Foto: Laura Busquets/ACN

En aquest sentit, de les 628 denúncies, el 85% es van presentar amb un atestat policial i un 10% amb un part de lesions. Mentre que pel que fa als delic-

Al segon trimestre es va registrar el nombre de denúncies més alt dels últims nou anys

tes més comuns decretats pels partits judicials comarcals en aquests casos, el 66% van ser per lesions lleus, el 12% per trencament de penes i mesures, el 9% per maltractament habitual i un altre 9% per actes contra la llibertat, la integritat moral, la intimitat i l'honor.

Davant de tots aquests delictes, però, es van acceptar menys

de la meitat de les sol·licituds d'ordres de protecció. Una xifra "lleugerament per sobre de la del conjunt de Catalunya", diu el document, que se suma al fet que només el 10% de les resolucions judicials tramitades a la comarca van acabar amb una condemna. Una dada que representa "un augment notable de dos punts respecte al trimestre anterior", detalla l'estadística, que també és superior a les condemnes decretades a nivell provincial i català, però inferior a l'estatal.

BOLCATS AMB EL 25N

Davant de tota aquesta situació, la comarca es va bolcar en celebrar el 25-N i a totes les ciutats del Vallès Occidental institucions, entitats i la població en si mateixa van participar en diferents tallers, actes i activitats que es van fer durant tot el dia per aprendre

a detectar les violències masclistes, que no només són físiques, i saber com actuar quan existeixen.

L'ORIGEN DEL 25-N: QUÈ VA PASSAR?

► El 25 de novembre de l'any 1960, la policia secreta del dictador dominicà Rafael Trujillo va assassinar tres activistes polítiques. Un fet que va convertir aquesta data en el Dia Internacional contra les violències masclistes, per recordar la seva mort i la de moltes dones més.

A Cerdanyola, per exemple, l'activitat central va ser l'acte de les cadires reivindicatives, que consistia a col·locar una cadira per cada dona assassinada per

violència masclista aquest any a Espanya, també es va llegir un manifest, es va fer un mural participatiu i una performance a càrrec dels alumnes de l'Institut Banús. Mentre que a Barberà també es va llegir un manifest i es va fer un acte de denúncia, entre altres activitats fetes prèviament com tallers o un cinefòrum, i a Ripollet es va fer una concentració, una performance de la Xarxa Lila i una acció artística per visibilitzar les violències que pateixen les dones, entre altres actes emmarcats en el 25-N que es faran fins al 15 de desembre.

Tot plegat, per demostrar el compromís comarcal d'erradicar les violències masclistes, de lluitar contra ella des de tots els àmbits, però també de construir una societat plenament feminista on cap dona hagi de tenir por.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

L'àrea metropolitana no és de Ferraz

per Oriol López, secretari de Coordinació Municipal i Ciutats Grans d'Esquerra Republicana

Foto: Laura Busquets/ACN

Ahores d'ara tothom té clar que un dels objectius estratègics d'Esquerra Republicana de cara a les pròximes eleccions municipals és continuar fent forat a les zones metropolitanas del país, allà on més població es concentra i on tradicionalment l'independentisme ha tingut més dificultats per fer arribar el seu missatge. Una tendència que ha anat variant els darrers anys, en els quals ERC s'ha anat consolidant com a segona força, assolint fins i tot l'alcaldia en grans ciutats, com Sant Vicenç dels Horts, Sabadell, Tarragona, Sant Cugat i Sant Feliu de Llobregat, i també formant part del govern en d'altres, com Badalona, Castelldefels i Montcada i Reixac, per posar alguns exemples. Però ha arribat l'hora de fer un pas més, i aquesta voluntat es pot comprovar en l'elecció dels caps de llista republicans per a les eleccions del pròxim mes de maig. El cas més paradigmàtic és el de Gabriel Rufián, que recentment ha estat presentat com a candidat a l'alcaldia de Santa Coloma i que serà un dels referents més importants en aquesta aposta per continuar creixent en l'àmbit metropolità.

Els darrers 40 anys, els municipis amb més població de les grans àrees metropolitanas del país han estat governats de forma molt majoritària i ininterrompuda pel PSC, que a hores d'ara representa

un model de gestió municipal caduc, basat en el clientelisme i esquitxat, de vegades, per diversos casos de corrupció (cas Mercuri a Sabadell, cas Consell Esportiu a l'Hospitalet, cas Inipro a Tarragona...). En contraposició, des d'Esquerra Republicana proposem el nostre model basat en els valors republicans que ens defineixen des de fa més de 90 anys, amb la transparència, l'honestat i el com-

Per fer realitat un canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a la metròpoli

promís amb el bé comú com a banderes que ens han de permetre transformar els municipis per millorar la vida de la ciutadania.

Això és el que veritablement ens mou: ser al costat de la gent per millorar la qualitat de vida del conjunt de la ciutadania. Amb aquest objectiu treballem des de cadascun dels municipis del país on tenim representació i des de totes les institucions que liderem, començant per la Generalitat de Catalunya. En canvi, la manca de preocupació dels socialistes pel ben-

estar del conjunt de la ciutadania, especialment de les persones que viuen a l'àrea metropolitana, s'evidencia en la pèssima realitat de l'únic servei de Catalunya que gestiona al 100% el govern de l'Estat: Rodalies. ¿De què serveix regalar títols de transport si a l'hora de la veritat les persones que agafen un tren cada matí han de patir les deficiències d'un servei que els provoca l'angoixa de no saber si podran arribar al seu lloc de feina o a recollir els seus fills a l'escola? Ja n'hi ha prou de governar d'esquena a la ciutadania.

Per fer realitat aquest canvi de model cal que el republicanisme continuï creixent a les zones metropolitanas. És imprescindible per poder avançar en els dos grans objectius: d'una banda, ajudar la ciutadania en uns moments de grans dificultats, a causa de la inflació i l'augment dels preus dels serveis, i, d'altra banda, fer créixer el suport a la República catalana, ja que disposar de les eines d'un estat per posar-les al servei de la ciutadania és fonamental per poder millorar, de forma plenament efectiva, la vida de la ciutadania del nostre país. Com bé diu Gabriel Rufián, l'àrea metropolitana no és del PSOE, no és de Ferraz, és de la seva gent. Per això volem comptar amb totes i cadascuna de les persones que viuen a les zones metropolitanas del país per escriure conjuntament el futur. Un futur que volem republicà, pròsper i socialment just.

Aquí es piula

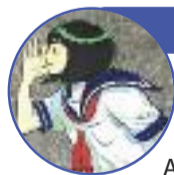
El Twitter en paper

@GloriaRigat

Acaben de donar dues notícies seguides a TV3: demà [22-11-2022]

comencen restriccions d'aigua a Ter-Llobregat, avui [21-11-2022] engegarem canons de neu de les estacions (gastant reserves d'aigua). I llavors que si anem a cimera del clima i no sé què. Si a lo bàsic ja no arribem, home.

@Aprenenta1

Quando pude y decidí denunciar mi caso de ASI [abús sexual infantil]

intrafamiliar, encontré a una abogada que me entendió sin compadecerme, que fue el impulso que necesitaba. Enhorabuena, @CarlaVall, por el merecido reconocimiento de @IgualdadGob. Tu mirada sabia y feminista nos da vida.

@AJEnric

M'ha trucat un periodista. Ell em parlava en castellà i jo li he parlat un

quart d'hora en català, perquè em pensava que em trucava des d'aquí. Ara he sabut que no, que trucava des de Madrid i és d'allà. El tio no m'ha dit res. Després l'he escrit felicitant-lo i agrint-li-ho.

@carlescosta_

Avui, al Mercat de la Concepció, una senyora molt amable, la Llum,

m'ha dit una cosa que m'ha fet molta, molta il·lusió. "M'agraden molt les teves cròniques. S'entenen". Per a mi, és el punt clau de la meua feina: comunicar, que les coses s'entenguin. Gràcies, Llum!

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas
Subdirectora de digital: Anna Corbatera
Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anna Utiel i Guillem Francàs (Barcelona), Olga García (Vallès), Gerardo Santos (Barcelonès Nord)

Dipòsit Legal: B 12316-2013

i Baix Maresme), Francisco J. Rodríguez (l'Hospitalet i Baix Llobregat), Mar Sifre (Montserrat), Toni Delgado (Esports), Andreu Asensio (suplements i *branded content*) i Júlia Estivill (xarxes)
Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Director General: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Controller: Mauro Favieri
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

Aj. de Cerdanyola

Un jutjat de Barcelona ha obligat l'Ajuntament de Cerdanyola a valorar si és viable o no l'annexió de Bellaterra a Sant Cugat, però el consistori s'hi nega i ha decidit recórrer la sentència.

pàgina 10

Diputació

La Diputació ha tirat endavant dues iniciatives empenedores a Barberà: un projecte que fomenta la cultura empenedora a l'escola amb la creació de cooperatives i una jornada sobre les oportunitats d'emprendre als mercats municipals.

pàgina 14

M. Carmen Gonzalo

La ripolletenca Mari Carmen Gonzalo, una de les afectades per l'anticonceptiu Essure, ha denunciat els efectes d'aquest mètode al Parlament a través d'ERC Ripollet i també ha creat una associació de dones afectades.

pàgina 16

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 *L'Escola de Salut de Barberà, un espai on envellir activament*
- 2 *Creix el reciclatge a Ripollet, però la nova recollida encara crea polèmica*
- 3 *Gaudint de l'art i la cultura amb el Barberà Insòlita*
- 4 *Cerdanyola plora la mort de l'escultor Salvador Mañosa*
- 5 *Comença el compte enrere per a la Festa Major de Tardor de Cerdanyola*

Barberà ha de despertar!

per Pere Pubill (ERC Barberà)

Foto: ACN

Barberà porta anys adormida, hem assumit que som una ciutat dormitori i passen els anys i continuem perdent oportunitats que marxen cap a les ciutats del nostre voltant. Si parlem dels serveis sanitaris, preguntem-nos si d'aquí a deu anys encara hauré d'anar a Badia per a visites d'urgències en cap de setmana o a fer-nos radiografies, a Ripollet per a l'oftalmologia o ginecologia, i a Sabadell per ser visitats d'urgència a l'hospital.

Us proposo una reflexió: imagineu que podem avançar en el temps uns deu anys i veure quin ciutat tenim. Seria interessant veure en quin estat està Barberà. Potser seguirem com avui, amb unes infraestructures que necessiten ser condicionades per donar servei a la ciutadania, o havent de marxar a fer qualsevol cosa fora de Barberà. Continuarem dormint o hauré despertat?

Seguirem sense tenir el Castell obert a tothom, donant servei i podent ser gaudit per la gent, en comptes d'estar tancat i envellint-se sense ser aprofitat? Veurem les troballes arqueològiques que s'hi han trobat i que segurament encara estaran exposades a Sabadell en comptes de poder-les gaudir a

la ciutat? Veurem si podem tenir un espai utilitzable per les entitats del poble, per a dependències municipals o qualsevol altre servei dels necessaris per a Barberà? També podrem veure si el Casal de Cultura ha estat remodelat integralment com fa tant de temps que demana Esquerra Republicana. El Mercat de la Romànica continuarà tancat també, degradant-se a cada dia que passa? I l'aeroport de Sabadell haurà ampliat pistes o haurà canviat el model cap a un de més segur, més saludable i més sostenible, com el que proposem des d'Esquerra Barberà?

Potser tindrem una organització a l'Ajuntament capaç d'executar totes les inversions previstes en el capítol 6 dels pressupostos municipals per retornar els impostos de la ciutadania en forma de més valor cap a la ciutat. Serem capaços de donar resposta a les necessitats acadèmiques del

nostre jovent en Formació Professional i oferir-li un oci adequat sense haver de marxar a altres poblacions? I en matèria d'habitatge, seguirem amb les mancances que tenim des de sempre?

Si fem aquest exercici de pensar com pot ser la Barberà del futur, hem de saber que l'edat mitjana és de 42 anys aproximadament. Això vol dir que, si en els darrers 20 anys hem augmentat la població major de 65 anys en un 123% i la de més de 85 anys en un 327%, d'aquí a 20 anys més, seguirem envellint-nos. Ho farem activament o continuarem adormits? Quines solucions donem a tots aquests reptes? Dignificarem la gent gran o continuarem pensant que qui dia passa any empeny? Està clar que hem de deixar de dormir, treure'ns la mandra i posar-nos a treballar de valent per donar a Barberà uns serveis a l'alçada de la seva gent, el millor actiu que tenim.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#AlertaPerSequera

#NomésSíÉsSí

#LGTBIfòbiaQatariana

@adrrar09: 6,6 milions d'habitants (el 87% de Catalunya!), amb restriccions per #sequera. Tranquil·litat, que no té res a veure amb la crisi climàtica.

@agenciaacn: La Fiscalia General de l'Estat rebutja rebaixar penes a agressors sexuals si també es poden imposar amb la nova llei del 'només sí és sí'.

@Rira_Maestre: La FIFA ha prohibido a la selecció de Inglaterra utilitzar en el Mundial de Qatar un brazalet LGBTI. Alex Scott, reportera de la BBC, se lo ha puesto.

La ciutat sense carrers

per Manuel Sánchez-Villanueva Beuter, arquitecte fundador de *haz arquitectura* i professor de projectes arquitectònics a la UPC

El carrer ha mort, afirmava dogmàticament Le Corbusier en la dècada del 1930. Amb aquesta provocadora sentència, l'arquitecte franc-suís proposava una ciutat radiant, la Ville Radieuse, on els edificis s'aixecaven sobre pilars per deixar passar per sota un parc infinit, sense carrers delimitats, i els passadissos dels blocs residencials prenién el paper de "carrers interiors" d'accés als habitatges. Era temps d'entreguerres, en el qual el moviment modern pretenia reinventar la manera d'habitar i construir ciutats, en un intent de reescriure una història que es mostrava tràgica.

El projecte que, malauradament, s'ha començat a construir a l'Àràbia Saudita, The Line, pretén completar, en 50 anys, una ciutat per a 9 milions de persones amb un sol carrer recte de 170 quilòmetres de longitud i una amplada de 200 metres. 170 quilòmetres, perquè se'n facin una idea, és la distància entre Barcelona i Vielha o entre Lleida i Girona en una línia estrictament recta, sense concessions a la geografia, a l'existència de zones poblades o a la natura. Per si no n'hi hagués prou, aquest longitudinal despropòsit tindrà façanes de mirall a l'exterior, majoritàriament desert, que a més de dividir l'habitatge natural de moltes espècies confondrà les aus o altres animals, creient que volen cap a un horitzó llunyà. Una cosa semblant al que li passava a Jim Carrey al final de la pel·lícula *El xou de Truman* quan la proa del seu vaixell travessava la lona del decorat en forma de cel.

Veient les imatges virtuals de la vida interior d'aquesta "ciutat", crida l'atenció l'atmosfera que recrea, semblant a la d'un "mall" comercial a la qual ja comencem a estar acostumats i que, a l'Orient Pròxim, és tan habitual en les últimes ciutats *ex novo* aixecades al no-res: un passadís central amb botigues a banda i banda. Aquest únic espai central, en paraules dels seus creadors, es fa precisament "per evitar que hi hagi carrers". Segons sembla, aquesta vegada l'emergència climàtica i la contaminació a les ciutats han tornat a sentenciar els carrers com a culpables, eliminant-

los sense miraments en la construcció de la ciutat, en nom de l'ecoeficiència i la sostenibilitat.

Una trama de carrers era l'acte fundacional de les ciutats romanes. Tot començava amb una intersecció, la del Cardus Màximus, un carrer sensiblement orientat nord-sud, amb el Decumanus Màximus, en sentit est-oest, encara que també eren freqüents altres orientacions atenent el context on s'implantaven. La intersecció del Card amb el Decumà donava origen a una de les portes de la ciutat. D'una banda, el Fòrum (fora), on es comerciava amb l'exterior i, de l'altra, l'interior de la ciutat, que creixia en forma de malla afegint-hi carrers paral·lels i perpendiculars segons la mida de les *insulae* o parcel·les. El creixement de les ciutats acabava desbordant la pròpia porta, així que el fòrum es va convertir en l'espai públic central de la ciutat; el lloc de trobada i de debat.

Fotografia aportada per l'autor

A Barcino, el Card de la ciutat romana és el carrer Call i Llibreteria i el Decumà és la línia del carrer del Bisbe i el carrer de la Ciutat. Formen un angle d'uns 45° amb els eixos cardinals, molt semblant al de l'Eixample d'Indefons Cerdà, aixecat gairebé dos mil anys després. És curiós observar com el límit de l'Eixample que va projectar Cerdà, girat novament 45° respecte de la trama de l'Eixample, és la reinterpretació fidel del Card i del Decumà romà, en aquest cas l'avinguda Meridiana (nord-sud) i l'avinguda del Paral·lel (est-oest), a la intersecció de les quals hi ha els afores; el port on comerciem amb l'exterior. Diran vostès, doncs, que el Fòrum de les Cultures del 2004 es va fer en un lloc equivocat...

La intersecció, la cruïlla, és el que provoca la trobada; l'espai urbà per excel·lència. Com encertadament va assenyalar el desaparegut arquitecte i catedràtic d'Urbanisme Manuel de Solà-Morales, la veritable cèl·lula de l'Eixample barceloní no és l'illa, sinó la cruïlla de carrers aixamfranats. No debades, el primer assaig que es va fer per comprovar com es veuria aquesta nova arquitectura de l'Eixample va ser reproduir a escala real una cruïlla de carrers a l'interior de les muralles de la ciutat. Concretament, als carrers Doctor Dou i Pintor Fortuny, i que es pot visitar actualment.

Barcelona, comparada amb altres ciutats, és una ciutat petita i compacta. Propicia la vida urbana a través dels seus carrers, que juntament amb els seus parcs i les seves places generen llocs per a la trobada i l'intercanvi. Però també la fan molt còmoda i eficaç. La malla ha estat adoptada per infinitat de ciutats de tot el món, amb diferents mides i ritmes. Facilita la mobilitat i, amb això, optimitza l'energia que utilitzem per desplaçar-nos-hi. La proposta de la ciutat àrab, de 170 quilòmetres de llargada per 200 metres d'amplada, podria resoldre's fàcilment amb una malla de 5,83 quilòmetres de costat. Una cosa així com un quadrat des de la platja de Llevant fins al final del Paral·lel, vorejant la ronda de Dalt. Una superfície de 34 km², que cabria perfectament en els 100 km² que ocupa Barcelona.

No és estrany que els promotors anunciïn trens bala que permetran viatjar en només 20 minuts de punta a punta de la ciutat a més de 500 km/h —això si no hi ha parades intermèdies. Tot molt sostenible. No m'imagino oblidant-me les claus a casa i havent d'agafar el tren bala de nou, cosa que a Barcelona, per exemple, solucionaríem caminant, en bicicleta o agafant el V15. Una ciutat que es dissenya ineficient de sortida no pot pretendre ser més ecoeficient que les altres.

Tampoc no hi voldria viure i necessitar una ambulància, apagar un foc o ser rescatat en cas d'un atemptat o de qualsevol emergència. Res de bo sembla que pugui sortir d'una ciutat fundada a partir d'un únic carrer. Ben mirat, un Card. Un Card molt gran.

Les millors perles

Un tertulià de la *COPE* confon una persona sense cames amb un mico. El col·laborador de *Tiempo de Juego* va dir que hi havia un mico al camp durant la inauguració del Mundial de Qatar. En assabentar-se del seu error, va demanar perdó.

Un home passeja tranquil·lament per Sitges amb un carro de supermercat i acaba detingut per la policia local. Total, per portar el carro carregat amb 130 quilos de pol·len de marihuana. Ja no es pot fer res en aquesta vida.

Fumar no és aconsellable per a ningú, i menys per a un esportista. Però cadascú és lliure de fer el que vulgui. Com l'oncle Chen, un conegut corredor de maratons xinès que s'ha fet viral per fer els 42 quilòmetres amb una cigarreta a la boca.

"Collons amanits amb all i julivert". És el producte que ha trobat al Carrefour l'usuari de Twitter @Desa182 i que ha compartit @etfelicifill. En castellà són "jurelitos aliñados", però no tenen tanta gràcia. Collons a 4,29 euros!

Twitter (@_adam22_)

LA FOTO

“No estem soles”: una mà amiga per deixar enrere la violència masclista

Un cop detecta un cas entre les treballadores, Clece posa en marxa uns protocols d'autoprotecció que treballen amb les víctimes. Fotos cedides

► “Quan ja anava a llençar la tovallola, em va oferir una darrera mà que em va salvar”. La Berta (nom fictici per preservar la seva intimitat) és una professional de la neteja que ha refet la seva vida després de patir maltractament per part de la seva exparella. Ho ha fet amb l'ajut de la Unitat de Suport i Acompanyament a les Persones (USAP) de Clece –on treballa–, una iniciativa que s'emmarca en el compromís de l'empresa per una societat lliure de violència masclista. El seu és un cas de superació i de determinació per deixar enrere les adversitats, així com el de la Mari (igualmente nom fictici per preservar la seva intimitat), una altra professional de la neteja de Clece que durant l'últim any ha viscut un autèntic calvari relacionat amb la seva anterior parella.

Tant la Berta com la Mari van beneficiar-se d'un acompanyament que té la finalitat de detectar i d'assistir dones que han estat o són víctimes de violència de gènere. “Aquesta és una causa que ens sentim molt nostra”, afirma la Montse Parés, delegada social de Clece a Catalunya, a qui tant la Berta com la Mari estan eternament agraïdes per l'ajuda.

La USAP està formada per una psicòloga, l'Olga, que s'encarrega d'aconsejar i d'acompanyar aquestes dones en tot el procés cap a una vida millor. “Volem ajudar les dones supervivents de violència masclista perquè reiniciïn la seva vida i s'empoderin”, assegura la Montse, que assenyala que aquest suport no és invasiu. “Prevenim i detectem, però mai actuem en contra de la voluntat de ningú”, aclareix la delegada social. “Volem establir un vincle de confiança amb la persona”, afegeix, en aquest sentit.

“HI HA UNA SORTIDA”

Les històries de la Mari i de la Berta són casos d'èxit. I és que tant una com l'altra han pogut refer la seva vida. “Hi ha una sortida”, repeteix la Berta una vegada i una altra durant l'entrevista. Ella diu que explica la seva història perquè les dones que són víctimes de violència de gènere facin el pas i deixin enrere els cops, els insults i la por. “No estem soles, hi ha una segona vida”, corrobora la Mari, que fa un any va patir una greu agressió per part de la seva exparella que va fer obrir-li els ulls. Arran d'aquells fets, va demanar consell al seu entorn i va fer el pas de de-

nunciar. Així i tot, totes dues reconeixen que la por arriba a ser paralitzant. En aquest sentit, la Mari, que ara viu en un habitatge protegit, reconeix que els mesos posteriors a denunciar la seva exparella van ser durs. “Em costava sortir al carrer, no podia dormir i tenia malsons”, recorda. “Estava morta de por”, resumeix.

Per la seva banda, la Berta posa l'accent en la incertesa pel futur. I és que, per a ella, la clau és tenir una feina que et permeti ser “independent” per tirar endavant. I més en el seu cas, amb tres criatures per les quals ha hagut de ser “valenta”. “Jo puc amb tot”, es va esperar en el moment de fer el pas per deixar enrere una vida de violència. Sobre aquesta qüestió, la Montse destaca que la feina “és molt important per a elles”, perquè a més de ser un “espai segur on se senten lliures”, es generen “entorns de confiança” que faciliten la tasca de la USAP.

Perquè un cop detecta un cas entre les treballadores, Clece posa en marxa uns protocols d'autoprotecció que treballen amb les víctimes perquè, si les agressions es tornen a repetir –cosa que acaba passant sovint–, sàpiguen que tenen un referent que

els pot ajudar. Es tracta d'un acompanyament intern i especialitzat, que també està pensat per a persones en risc d'exclusió o amb diversitat funcional.

UN CANVI DE VIDA

Actualment, tant la Berta com la Mari han fet un gir radical a les seves vides. La Berta ho testimonia a través dels seus fills, amb els quals viu en un pis de lloguer social al Barcelonès Nord gràcies al Projecte Vesta, una iniciativa del Consorci del Besòs amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona que ofereix casa a dones sense sostre, maltractades o en risc d'exclusió. De fet, Clece estableix aliances amb entitats del Tercer Sector per la inserció al món laboral de dones que pateixen violència i promou així nous començaments que siguin la llavor de noves vides.

“Ara no hi ha crits a casa, és meravellós”, destaca la Berta. I s'emociona quan parla de la seva filla gran, que l'ha ajudat molt per fer el pas cap a un nou horitzó vital. “Es va haver de fer gran”, afirma, emocionada, així com quan recorda com la USAP i Clece van estar al seu costat per a qualsevol cosa que necessitava, tant per portar-li roba com joguines per als seus fills.

Per tot plegat, la Berta repeteix que el compromís de Clece i figures especialitzades com la USAP “haurien d'existir a totes les empreses”. En la mateixa línia es mou la Mari, que destaca que l'empresa sempre li ha donat “facilitats”. De fet, cada cop va augmentant les hores de feina. “Anar a treballar em motiva molt”, destaca, tal com fa la Berta, que considera que la feina és “molt important” per fer un projecte de vida independent i lliure.

FUTUR ESPERANÇADOR

Els horitzons d'aquestes dues supervivents són més esperançadors que mai. “Ara soc el que sempre he volgut ser”, diu la Berta. “La meua vida ha canviat completament”, afirma la Mari, que reconeix que ara vol fer coses que no havia fet abans. Motivació palesa en dues dones que, amb valentia i determinació, van prendre una decisió que els ha salvat la vida. “Jo no estaria parlant ara mateix amb vosaltres si no fos pel pas que vaig fer i l'ajuda rebuda”, coincideixen a dir tant l'una com l'altra. Amb tot, “històries impactants que deixen marca”, descriu la Montse, que tanca la conversa amb un missatge d'esperança per a les dones que pateixen violència: “Deixar-ho enrere és possible”.

Tribuna

Les Lucindes de Barcelona

per Xavier Marcé, regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona i regidor de Nou Barris

Foto: Clàudia Campos/ACN

La Lucinda va arribar a Barcelona l'any 2017 des de la República Dominicana. Tenia 26 anys i dos fills preciosos que es varen quedar a Santo Domingo amb els avis. Dos anys més tard van arribar i ara viuen plegats en un barri de Barcelona. La Lucinda treballa al món de l'hostaleria. Bé, això és una apreciació genèrica que cal matisar per evitar confusions: neteja habitacions i fa llits, és a dir, una Kelly. Està contenta perquè amb el seu sou, esforçat i migrat, manté els seus fills i cada mes envia un bon grapat d'euros al seu país per ajudar la família. Ella sap que és el pal de paller de moltes persones i, encara que li costi entendre moltes de les coses que passen a Barcelona, s'esforça a participar i a contribuir en la vida comunitària. No està segura que hi hagi gaire més futur per a ella, però malgrat tot ha fet un curset de català, s'ha apuntat amb entusiasme a l'AMPA del col·legi dels nens i ha tret el nas en un centre de formació digital que Barcelona Activa té al barri. Algú li ha dit que val la pena i quelcom li dona voltes al cap. Potser amb una bona formació podria deixar les habitacions i fer alguna feina menys cansada i amb una mica més de perspectiva. La Lucinda farà el curs d'informàtica d'aquí a un mes, us ho puc assegurar, perquè a poc a poc s'ha adonat que el seu futur depèn d'ella mateixa.

La Lucinda sabia que ser dona no és una rèmorra ni un problema. Ho sabia des de petita, però a casa seva li havien ensenyat una altra cosa i els companys de carrer no l'havien ajudat gaire. Amb 17 anys va tenir el primer fill, d'un home qui sap on para. Tampoc és una tragèdia, li varen dir els pares, ni ets la primera ni seràs l'última i, a més, alguna cosa hi has fet. Amb 22 anys es va casar, ara sí amb un xicot del barri que li va jurar amor etern. El matrimoni encara segueix, però l'amor etern es va esvaïr en poc temps entre paraules gruixudes, alguna clatellada i nits solitàries sense explicacions ni consols. Va marxar sola, amb la promesa de tornar o recollir, és igual, i primer van arribar els fills,

després el marit. Ara té un tercer fill nascut a Barcelona i es diu Josep.

El pare volia posar-li Wilmar, però la Lucinda, no sap ben bé per què, es va entossudir a dir-li Josep. En realitat sí que ho sap. Li va posar Josep perquè ja li podia plantar cara al seu marit. Sembla poca cosa barallar-se per un nom, però ben mirat és una petita conquesta inimaginable només 5 anys enrere. La Lucinda ha descobert que té dret a un contracte laboral, que hi ha sindicats que treballen perquè el sou millori cada any i que els seus caps no són ni deus ni monstres que poden despertar-la de nit com un malson. A l'escola hi té un paper i les mestres li expliquen coses dels nens que no havia ni tan sols imaginat. Té amigues sense papers que li demanen consell i un dia va anar a una reunió de l'Ajuntament on va parlar. Qui ho hagués dit! Va parlar sense por. Va dir el que pensa. Va reivindicar.

El marit de la Lucinda no ho acaba d'entendre. He de dir-ho: mai va a recollir els nens. No és mala persona, ja no és com abans, però li costa trobar feina i passa massa tardes al bar de la plaça de sota casa. De vegades arriba a casa una mica tocat i aleshores se li escapa algun crit, però la Lucinda no afluixa. Els nens són el més important, però ella n'està al davant, i el Josep, amb tres anyets, només té edat per ser estimat. La Lucinda l'ha fet fora de casa tres vegades. La primera van ressonar els crits per tot el veïnat. La darrera va tornar amb el cap abaixat.

Jo no sé si la Lucinda ha tingut sort o no. Caldria anar endavant i enrere moltes vegades per comprovar on és la felicitat, però ara no té por de res i qui sap què hauria fet si hagués de fer aquest trànsit repetit. Com va escriure Hanif Kureishi, no s'hi val posar el cervell expert de l'home madur en el cos magnífic del jove aprenent, perquè la quadratura del cercle és tan impossible com irreal. Per això, aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur.

“

Aquí i sense malabarismes temporals o espacials, les meravelloses Lucindes de Barcelona ens recorden, dia sí dia també, que val la pena dedicar el temps que calgui a canviar el futur

”

Flaixos

@ARAToniPadilla: De Jong, Bale, Bellinghan... Doncs jo crec que els protagonistes del dia han estat els iranians negant-se a cantar l'himne. Especialment Sardar Azmoun.

@andreaumes: Me cuesta entender cómo estos 20 m² en los que vivo son en verano un horno de brasa Josperry y ahora un palomar con temperaturas antárticas.

@Modgi: Estic en una etapa de la vida en què les meves puntes d'eufòria me les donen coses com trobar un bon lloc per aparcar.

Espai Línia supera totes les expectatives

Andreu Asensio
BARCELONA

Espai Línia, el primer centre de comunicació de proximitat, arriba als cinc mesos de vida i ja s'ha consolidat com un lloc de referència en el món local.

En aquest temps, Espai Línia, conegut també com la Casa dels Barris i ubicat al número 52 del carrer Girona de Barcelona, ha acollit esdeveniments com les presentacions del llibre *El fantasma de Lerroux*, de Josep Asensio, i del número de novembre de la revista *Serra d'Or*, així com un debat sobre les *fake news* amb la participació de membres del Col·legi de Periodistes, de la UPF i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Nombroses entitats també han fet trobades o actes a la sala de conferències, com l'Associació In Via –de protecció a la infància–, la FEDAIA o l'Associació Asperger Catalunya, entre moltes altres. Espai Línia és un centre multidisciplinari i ofereix gratuïtament les seves instal·lacions a les entitats de Barcelona i de l'àrea metropolitana. De

moment, 400 d'elles ja s'han mostrat interessades a fer ús de la sala de conferències, plenament equipada a nivell audiovisual i amb un escenari homologat per a tota mena de retransmissions.

De fet, l'escenari ha acollit entrevistes a personatges molt coneguts, com Quim Masferrer, i a polítics com Ernest Maragall o Dolors Sabater, que han parlat per als periòdics *Línia*, que segueixen i difonen l'actualitat de tot el que passa a Barcelona i a l'àrea metropolitana i que també tenen la seva redacció a la Casa dels Barris.

Espai Línia acollirà un cicle de conferències organitzat pel diari *Línia* per on passaran una quinzena d'alcaldes i alcaldesses metropolitanas, així com un debat obert amb el regidor de Turisme i Indústries Creatives de Barcelona, Xavier Marcé. Pròximament, també passarà per l'escenari d'Espai Línia el primer tinent d'alcalde de Barcelona, Jaume Collboni.

UNA ÀGORA LOCAL

El primer centre de comunicació de proximitat és una àgora local de 368 metres quadrats on es fomenta el debat metropolità i des

Foto: Espai Línia

del qual es reivindiquen valors estretament lligats amb la proximitat, com la defensa del petit comerç, els mercats municipals, el consum sostenible i el turisme de quilòmetre zero, entre altres.

Espai Línia compta amb el suport de la Generalitat de Catalunya i de Barcelona Activa en l'objectiu d'impulsar l'economia dels barris a través de diverses iniciatives, com ara la celebració de conferències o exposicions gràfiques. També s'han signat acords de col·laboració amb

eixos comercials com Creu Coberta o Cor Eixample, així com amb entitats com Amics de la Rambla, perquè la defensa del model de ciutat que representa el petit comerç és un eix vertebrador del centre. La Casa dels Barris també acollirà el Laboratori d'Idees Metropolitanas, un *think tank* de pensament i de reflexió sobre els reptes de la conurbació metropolitana.

A les diverses sales d'exposició, actualment es pot visitar la mostra *La Barcelona Desconegada*, que

promou el turisme de proximitat; *Dones tèxtils*, un homenatge a les dones obreres que antigament treballaven a la fàbrica on avui hi ha Espai Línia; i el mural dels Hotels Monument, que fa un recorregut per autèntiques joies arquitectòniques de la mà del Gremi d'Hotels. La Casa dels Barris també compta amb un espai per a videoart, on ara es pot visualitzar l'obra *SonsColorsRostres*, de Joana Chichelnitzky, dedicada al battec dels mercats municipals.

territori línia

36 municipis
metropolitans

periodisme de proximitat

línia

liniatarxa.cat   grup comunicació21   el diari metropolità

El Festival de Literatura i Ciència de Cerdanyola Empíric, que s'ha celebrat per primera vegada, ha tancat amb èxit i havent estat capaç d'unir aquests dos conceptes a través de lectures, converses, poesia, espectacles i més.

El debat sobre la separació de Bellaterra es torna a obrir

CIUTAT ▶ Feia temps que semblava que la polèmica sobre si Bellaterra ha de continuar formant part de Cerdanyola o no estava aparcada. Però ara, un jutjat de Barcelona l'ha tornat a posar al damunt la taula, ja que la justícia s'ha tornat a pronunciar sobre la qüestió. Concretament, el jutjat ha emès una sentència que obliga el consistori a redactar un document on es valori si l'annexió de Bellaterra a Sant Cugat és o no viable, per enviar-lo a la Generalitat, que seria qui finalment validaria o no la separació si el procés continua endavant. Cal recordar que el 2019 la Comissió Bellatera és Sant Cugat va presentar un contenciós-administratiu perquè considerava que l'Ajuntament de Cerdanyola estava bloquejant el debat sobre la qüestió.

Per la seva banda, l'Ajuntament ha recorregut aquesta sentència. "El consistori considera que no s'ha donat resposta a les observacions plantejades des del municipi i s'apel·larà la resolució fins a arribar al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya", diuen fonts municipals en declaracions a *Línia Vallès*. Una decisió que, per tant, demostra la voluntat del consistori de bloquejar un debat que fa anys que s'arrossega, però que en cap cas ha sorprès la Comissió.

Imatge d'arxiu de Bellaterra. Foto: Normal Vidal/ACN

"Era la seva obligació i el que han fet és normal", comenta a aquesta publicació Chus Cornellana, vicepresidenta de la Comissió, que pensa que s'ha recorregut la sentència "per allargar el tema ara que venen les eleccions". Però, tot i això, des del grup es mostren "esperançats". I és que, segons confessa Cornellana, la Comissió està convençuda "que l'expedient s'acabarà tirant endavant i, per tant, serà la Generalitat qui tingui l'última paraula".

Cerdanyola plora la mort de l'escultor Salvador Mañosa

SOCIETAT ▶ L'escultor cerdanyolenc Salvador Mañosa moria el 14 de novembre als 77 anys. Una notícia trista per a la ciutat, ja que Mañosa estava molt vinculat al municipi en ser el creador d'escultures emblemàtiques com la C de la plaça de l'Estatut, l'estàtua de la República de la plaça Sant Ramon, el monument al president Companys de la plaça de l'Estatut, el Nu dels jardins de ca n'Ortadó o la placa commemorativa a la casa de l'alcalde i historiador Jaume Mimó, entre altres. Tot això, juntament amb

les obres que havia fet a altres localitats de Catalunya, de l'Estat i també d'arreu del món.

Mañosa, però, feia temps que patia asbestosi, una malaltia pulmonar provocada pel contacte prolongat amb l'aminat. I és que l'escultor va néixer a pocs metres de la fàbrica d'Uralita i, per tant, va estar gran part de la seva vida envoltat de fibrociment. Un fet que el va portar a impulsar l'Associació d'Afectats per l'Amiant a la ciutat i a lluitar per erradicar aquest material durant bona part de la seva vida.

Imatge d'arxiu de Salvador Mañosa. Foto: Ajuntament

la Barcelona desconeguda

La Casa
dels Barris

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous

9:00h a 14:00h els divendres

Albert Turon (1973) és veí del barri de ca n'Antolí de Cerdanyola. Periodista de formació i funcionari de la Generalitat, la seva trajectòria política ve precedida pel seu activisme mediambiental. Va ser, per exemple, un ferm opositor al projecte del camp de golf de Canaletes.

Foto: Línia Vallès

“Esquerra és l'única alternativa al PSC que hi ha a Cerdanyola”

Albert Turon / Alcaldable d'ERC Cerdanyola

El president de la secció local d'ERC a Cerdanyola agafa el relleu d'Helena Solà després que aquesta decidís no repetir en les pròximes eleccions municipals. Turon es converteix en el candidat d'ERC a l'alcaldia en uns comicis que poden suposar un pas més en el creixement que els republicans han fet a la ciutat els darrers anys.

Albert Ribas / Olga García
CERDANYOLA

Al maig hi haurà eleccions i ERC hi arriba amb un canvi després de tres mandats d'Helena Solà. Què creu que aportarà el seu nou lideratge?

ERC ha fet una evolució i un creixement molt important. L'Helena Solà va sortir per primera vegada amb dos regidors, a les següents eleccions eren quatre, el 2019 ja érem cinc i ara ERC és el principal partit de l'oposició, és una referència a Cerdanyola i és el partit que té el projecte més sòlid i més elaborat. L'ambició és de ser l'alternativa. De fet, som l'única alternativa possible al PSC.

Per tant, quin és ara l'objectiu? Es marquen una xifra o simplement busquen un escenari que permeti bastir una alternativa al PSC?

No és tant les xifres, sinó el fet de ser una alternativa en dos passos: primer, tenir el millor resultat possible i, segon, poder construir una alternativa de govern sòlida, fiable i que ens permeti tirar endavant el projecte electoral que tenim. Per tant, l'objectiu és fer efectiu el programa.

Per aconseguir aquesta majoria alternativa, creu que pot haver-hi de forma relativament fàcil un acord entre partits perquè la governabilitat no passi pel PSC?

No, fàcil no serà. Però sí que és possible. N'estem convençuts. S'han acabat les èpoques de majories absolutes per molt que el PSC respongui a una realitat social consolidada. Per tant, aquesta oportunitat hi és i treballarem per fer-la efectiva. Veurem qui surt i quines majories alternatives es plantegen. La que ens permeti fer efectiu el programa serà la que intentarem consolidar.

Des d'ERC han dit que "Cerdanyola és una ciutat encallada entre el populisme i el conformis-

me". Sembla evident que és un missatge dirigit al PSC. Creu que ha fet polítiques populistes?

És un missatge no només dirigit al PSC. Moltes ciutats metropolitanas, i també Cerdanyola, van créixer en el context d'una transició on no hi havia una cultura política democràtica viva, amb dinàmiques que ara serien inacceptables. Això ja no és així, però arrosseguem aquesta herència perquè el PSC és l'hereu d'aquests ajuntaments de la transició. Per tant, hi ha un cert cofoisme i conformisme, perquè qualsevol cosa que no sigui una mala notícia ja els sembla bé.

Per tant, ha mancat ambició a l'hora de governar a la ciutat?

Ha mancat i en manca. Falta l'ambició de voler fer les coses millor, molt millor. Estem encallats en aquesta tradició d'anar solucionant els problemes a mesura que van sortint.

Passant a temes concrets, torna a estar sobre la taula la polèmica sobre si Bellaterra ha de continuar a Cerdanyola o no. En el seu moment, ERC s'hi va oposar. Per què?

Nosaltres tenim una proposta que creiem que és molt millor que la independència o l'annexió a Sant Cugat. Bellaterra té una identitat pròpia i, per tant, se l'ha de tractar amb singularitat. Per això, proposem fer un conveni semblant al de Valldoreix, que capaciti, que doni eines i recursos perquè es puguin gestionar.

“Amb el CAP Fontetes, la Generalitat mira les xifres amb un ordinador des d'un despatx”

Això sobta perquè el debat va esclatar en un dels moments àlgids del procés independentista i a nivell local sembla que no es veu tan bé la separació...

La contradicció que es pot veure és fàcil de resoldre. No és el mateix la in-

dependència d'un país que d'un poble perquè no és el mateix parlar dels drets i llibertats d'una societat que de la forma d'organitzar-se a nivell local. Nosaltres valorem quina és la millor forma de gestionar Bellaterra i creiem que no és la independència.

Una altra qüestió important és el projecte del Centre Direccional. ERC sempre s'hi ha mostrat en contra. Aquest model de creixement no és bo per a Cerdanyola?

Estem fent un barri on apareixeran 15.000 persones, on vindrà un munt d'indústria i on hi haurà un munt de mobilitat en vehicle privat. Això conceptualment és incorrecte. L'ocupació del territori ha de ser la mínima possible. No tots els municipis metropolitanos poden gaudir del parc de Collserola o de Sant Llorenç. És importantíssim que els puguem mantenir perquè ens donen uns serveis. Per tant, creiem que s'hauria de fer d'una altra manera.

També hi ha el tema de l'abocador, que s'ha de tenir en compte.

Sens dubte. Durant moltes dècades es van fer moltes coses malament i ara en paguem les conseqüències. S'està treballant per una solució que no resol el problema. A llarg termini s'hauria de buscar una solució definitiva i l'Ajuntament, com a primer interessat, hauria de ser qui liderés aquesta recerca.

Una altra reivindicació que porta cua és la del CAP Fontetes. Des de l'inici de la pandèmia, només s'ha fet servir com a punt de vacunació i per atendre malalts crònics. Per què creu que la Generalitat no té interès en recuperar a servei?

Hi ha explicacions tècniques que justifiquen la posició de la Generalitat. Però la nostra feina és fer-los veure la importància que té el CAP més enllà del nombre d'usuaris. A part, hi ha un cert col·lapse als altres ambulatoris de Cerdanyola i potser valdria la pena repensar la distribució. Però això s'ha de fer assegint-nos i buscant al-

ternatives perquè les xifres que ens donen les estan mirant des d'un ordinador en un despatx.

Sobre el projecte del Centre Direccional: “Conceptualment el barri és incorrecte”

Continuant amb les reivindicacions, segons la taula local de l'amiant, Cerdanyola és el municipi de Catalunya amb més fibrociment i això fa que erradicar-lo sigui difícil. No creu que històricament és un tema que s'ha afrontat amb molta lentitud?

És incompreensible que la ciutat que ha tingut la fàbrica Uralita, la fàbrica d'amiant més important d'Espanya i potser del sud d'Europa, no sigui la ciutat on es fan els estudis per erradicar l'amiant. En una ciutat on tots hem jugat en parcs on el terra no era grava sinó restes d'uralita. Hauríem de ser pioners en això.

Passem a parlar de la transformació de la carretera N-150. ERC sempre ho ha considerat un projecte clau. Podem dir que la pròxima legislatura del Parlament haurà de servir per començar a encarrilar la reforma?

Sens dubte. Aquest mandat s'ha treballat el tema des de l'àrea metropolitana i és molt esperançador. Ara bé, els terminis administratius són terriblement lents. Però creiem que aquest projecte té molt de potencial perquè permetrà fer créixer i millorar la ciutat en aquest eix.

Passant a parlar d'habitatge, Cerdanyola és un dels municipis catalans amb el lloguer més car. El preu mitjà és de 800 euros. De fet, en aquesta línia, l'any passat s'aprojava un pla local d'habitatge. Ara bé, considera que de vegades en matèria d'habitatge els ajuntaments es veuen sobrepassats i que cal una resposta global?

El preu mitjà és traïdor perquè la gent també es troba preus més cars o que fins i tot no hi ha pisos. I pel que fa al pla d'habitatge, vam ser molt crítics perquè no recull la quantitat d'infrahabitatge que tenim ni la sobreocupació. A més, no tenim una idea clara de quants pisos buits hi ha. Segons l'Idescat estem parlant de més de 3.000, però espero que no sigui veritat perquè seria una vergonya. I, a banda, sortim com la segona ciutat del Vallès amb els pisos més cars perquè ho deixem tot en mans del lliure mercat. Per tant, tenim pla d'habitatge, sí, però hem de fer polítiques reals i efectives.

Parlant de plans, fa poc van demanar un pla local de seguretat i que s'instal·lessin càmeres de videovigilància. Això vol dir que hi ha un problema d'inseguretat?

No, això vol dir que anem molt curts de recursos materials i humans. Fins fa un any no teníem un pla de protecció civil i teníem quasi tots els plans de seguretat caducats, i ara falta un de cada quatre agents. Això és un problema de seguretat? No, però necessitem solucionar-ho si volem que la seguretat sigui un servei públic. El pla local de seguretat és una proposta per determinar objectius i planificar.

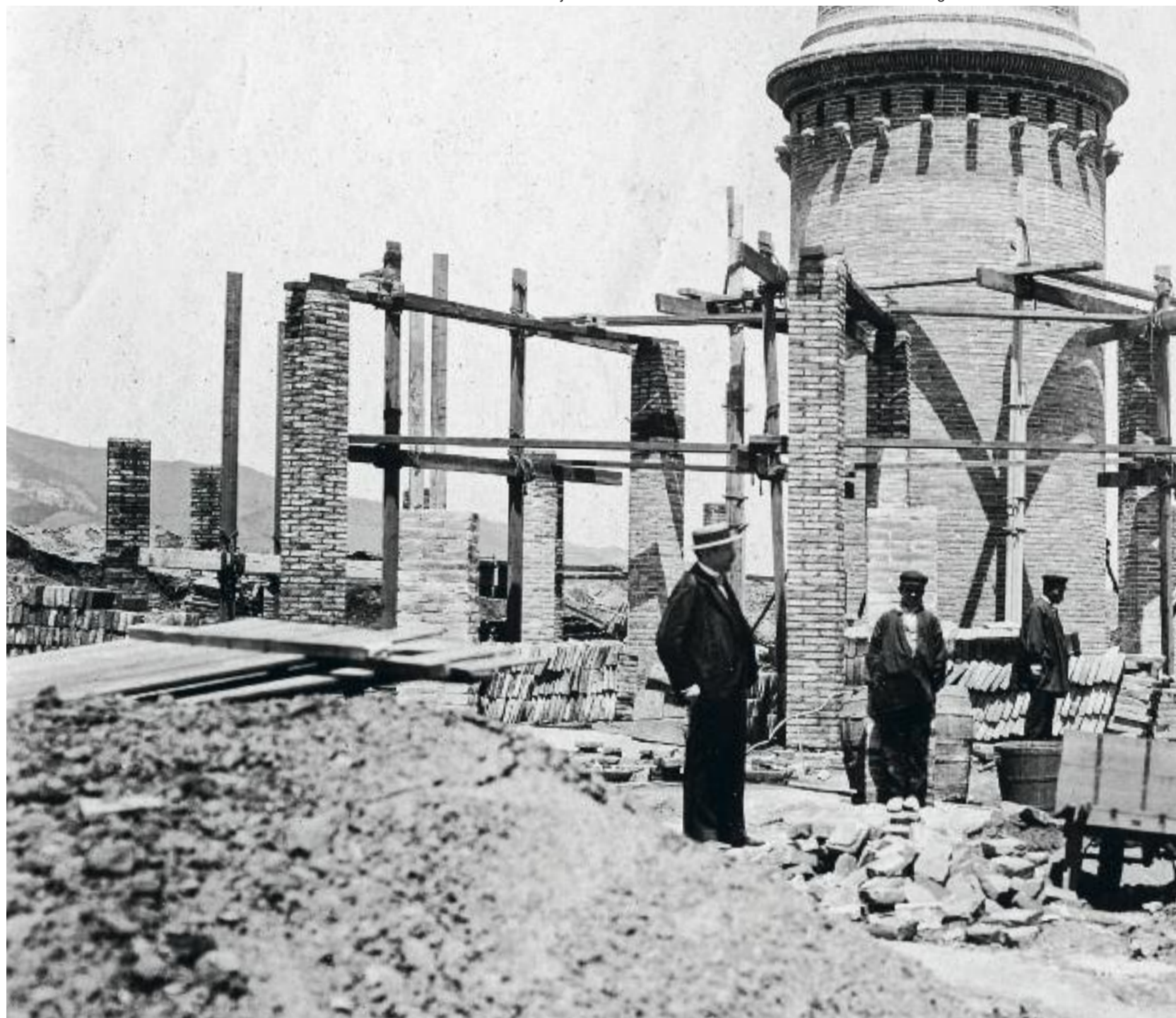
Obres de construcció de la Bòbila de la Societat de Rajolers de Barcelona a Collblanc el 1899. Foto: Arxiu Fotogràfic de Barcelona

Passen setze minuts de les cinc de la matinada del 4 de maig del 1897. Tomás Ascheri, Antonio Nogués, José Molas, Luis Mas i Juan Alsina, després de gairebé un any de judici, esperen que els botxins disparin. Mas mira l'escamot d'afusellament i els diu amb sorna: "Apropeu-vos més, home!". Seixanta segons després, els cinc homes són executats al fossar del Castell de Montjuïc. Tot i que mai s'ha pogut demostrar la seva culpabilitat, se'ls acusa d'haver perpetrat un dels atemptats més mortífers que recorda Barcelona. El 7 de juny de l'any anterior, mentre una comitiva religiosa avança pel carrer Canvis Nous en direcció a l'Església de Santa Maria del Mar, una bomba esclata a un quart de deu de la nit. L'acte terrorista deixa 12 morts i uns setanta ferits. L'atemptat del Corpus es produeix en un carrer estret, sota la mirada de centenars de persones, la majoria d'elles jornalers i obrers. Ràpidament, s'assenyala l'anarquisme com a responsable de l'atemptat i comença la cacera de bruixes. Es detenen més de 600 persones, que s'encarceren i es torturen. L'opinió pública, en un inici favorable a l'escarni, de mica en mica va virant. Com explica l'historiador i polític difunt Antoni Dalmau al seu llibre *El Procés de Montjuïc. Barcelona al final del segle XIX*, ni la petició d'indult formulada pel bisbe de Barcelona ni les moltes queixes als diaris de figures com el republicà Pi i Maragall seran suficients per evitar l'execució dels cinc homes. Són el cap de turc d'un procés judicial que arriba a acumular 195 penes de presó, cadena perpètua, deportació o treballs forçats a ultramar.

L'afusellament es produeix en un moment icònic de Barcelona i dels territoris que avui ocupa la metròpoli. Mentre pobles com Badalona estan a punt de convertir-se en ciutats per gràcia reial, Barcelona s'emmiralla en París o Londres. De fet, l'endemà de l'atemptat *La Vanguardia* fa referència a aquesta idea: "S'ha traslocat en un funeral abatiment el bon nom d'una ciutat que amb esforç aconseguia col·locar-se al nivell de les més cultes".

'A BAIX LES MURALLES'

Al tombant de segle, Barcelona culmina el seu procés d'expansió iniciat a mitjan segle XIX. "Fins aleshores, la ciutat se circumscriu al que avui és el districte de Ciutat Vella i està rodejada per l'antiga muralla", afirma l'historiador i periodista Rafa Burgos. El cert és que les condicions de vida intramurs són impossibles. El 1854, per exemple, el còlera ha matat 6.500 persones. "La densitat de Barcelona és altíssima", recalca el també periodista i historiador Albert Torras. És per aquest motiu que la demanda de la ciutadania d'enderrocar les muralles ja es fa sentir els anys 40 i s'acaba concretant el 1854 amb el projecte del doctor Pere Felip Monlau batejat com *A baix les muralles*.

Quan la metròpoli no era la metròpoli

Entre finals del segle XIX i principis del XX, Barcelona i la seva rodalia viuen un procés de canvi mai vist. Es comencen a posar les primeres pedres del que serà la metròpoli que coneixem avui dia. Però com era la capital catalana al tombant de segle? I el Baix Llobregat? Quan va convertir-se en ciutat Badalona?

La iniciativa arriba amb les reticències de l'Estat. "Segons el ministeri de la guerra, a la zona d'extramurs no es pot construir a una distància que correspongui al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres", explica Burgos. Els successius conflictes que ha viscut Catalunya amb l'Estat des del 1714 han fet que les terres que rodegen les muralles siguin militars, i haurà de ser la pressió popular i municipal la que permeti el canvi. "El dia a dia costa de

respirar, i ja a mitjans de segle l'Ajuntament prohibeix posar cap fàbrica amb màquina de vapor dins de les muralles", relata Burgos.

Aquesta època coincideix amb l'inici de la construcció de l'Eixample d'Ildefons Cerdà, un enginyer militar i, per tant, ben vist des de Madrid, que té per objectiu urbanitzar tot el que són els terrenys agrícoles que hi ha entre Ciutat Vella i els municipis del pla de Barcelona. La seva visió entronca amb les aspiracions de la burgesia del

moment, que, en paraules de Torras, "els anys 60 vol que la ciutat estigui a l'altura de París i acumula dues dècades demanant ser seu de l'exposició universal que acabarà celebrant-se el 1888". Amb tot, els propietaris dels terrenys no veuen amb bons ulls el pla de grans avingudes –també per facilitar el desplegament militar– perquè no els permet construir tants edificis com voldrien i, per això, l'Eixample s'allunya de la visió inicial de Cerdà. Alhora, tots aquests ter-

renys ja fa temps que es fan servir per situar-hi indústries. En són exemples el Poblenou i Sants.

Així mateix, el somni europeista de la burgesia encara es fa més realitat el 20 d'abril del 1897, quan la reina regent Maria Cristina autoritza la capital catalana a annexionar-se els pobles de les Corts de Sarrià, Sant Gervasi Cassoles, Sant Andreu de Palomar, Sant Martí de Provençals, Sants i Gràcia. És la culminació d'un procés que ha començat el 1869 i que

Adeu al mar

● Temps era temps, l'Hospitalet de Llobregat tenia platja. Va ser l'any 1920 quan el municipi va perdre la seva costa i no la recuperaria mai més. La va vendre a Barcelona.

L'actual Zona Franca era aleshores la Marina de l'Hospitalet i representava un territori de més de 900 hectàrees, és a dir, la meitat del seu terme municipal. "Era un terreny on hi havia un conglomerat de pescadors i algunes masies disperses on els pagesos vivien força bé", explica l'historiador i autor del llibre *Quan l'Hospitalet va perdre la platja*, Jesús Vila. "La ciuta-

Europa. El 1920 feia dos anys que havia acabat la Primera Guerra Mundial. Espanya, que es va mantenir neutral, va aprofitar la contesa per millorar la seva situació econòmica, i els industrials catalans van fer l'agost amb aquella guerra. De fet, aquests darrers havien acumulat un poder notable comerciant amb els països enfrontats i van pressionar l'Ajuntament de Barcelona i el govern de l'Estat per dur a terme l'annexió de terrenys. "Es volia ampliar el port per rivalitzar amb Marsella, i a sota de Montjuïc era el millor lloc per fer-ho perquè el mar

L'Hospitalet va vendre la meitat del seu territori a Barcelona l'any 1920. Si no ho hagués fet, avui dia el municipi tindria la seva pròpia platja

dania del centre anava en carro o a peu fins a la platja a banyar-se, perquè aleshores es mirava més cap al mar que no pas cap al riu", afegeix.

Per què l'Hospitalet va decidir vendre la meitat del seu territori? El cert és que l'operació urbanística es va fer a un preu molt baix i beneficiós per a la capital catalana. "A l'Ajuntament de Barcelona li suposava uns guanys impressionants, perquè volia construir una zona logística i industrial on les mercaderies no paguessin impostos perquè es quedaven en una zona franca", detalla l'historiador.

Més enllà d'això, per entendre la venda cal mirar el context internacional que es vivia en aquells temps a

entra a la terra i s'hi podien arrecerar els vaixells", explica Vila.

Per la seva banda, a l'Hospitalet no va ser fins al 1923 –en plena dictadura de Primo de Rivera– que l'operació urbanística va generar malestar entre la població. Fins aleshores, les expropiacions forçoses de terres no havien aixecat polseguera. "Els pagesos no tenien poder polític i els comerciants i petits burgesos del poble no van tenir cap problema a vendre la Marina", relata Vila. Resulta curiós que, dos anys després, el 1925, el rei Alfons XIII atorgués a l'Hospitalet la categoria de ciutat. Així doncs, el municipi va perdre el mar per fer-se ciutat.

no ha estat exempt de reticències per part dels municipis que passen a formar part de Barcelona. "Fins aquell moment són pobles que s'autoabasteixen i que tenen la seva petita indústria que els permet subsistir", afirma Torras. "A la zona hi ha pagesos que baixen a Barcelona per vendre-hi els seus productes", diu Burgos.

L'objectiu de l'annexió, entre altres, és recaptatori, ja que aleshores el Regne d'Espanya està en guerra amb els Estats Units pel control de les colònies de Cuba i de Filipines, i una capital catalana amb més població suposa una millora de la fiscalitat. Així mateix, des de Madrid preocupa que el projecte pugui fer ombra a la capital espanyola.

En poc més de 50 anys, Barcelona s'ha convertit en una ciutat que passa de tenir 235.000 habitants a tenir-ne 544.000 a finals de segle, i que es prepara per arribar al milió el 1930.

EL REBOST DE BARCELONA

Mentre Barcelona anhela ser una ciutat europea, l'Hospitalet és un poble de 5.000 habitants que no rebrà l'estatus de ciutat fins al 1925. Amb tot, segons explica l'historiador Manuel Domínguez, "al tombant de segle les coses es-

tan canviant". Fins aquell moment, el poble ha estat un enclavament agrícola tal com ho és tot el Baix Llobregat. "Al delta, la zona més fèrtil d'Espanya, la producció d'arròs i de blat de moro, i després d'hortalisses, és molt important", detalla Domínguez. Anteriorment, la vinya havia estat un correu notable a la zona, però a causa de la fil·loxera del 1880 i del 1890 acaba desapareixent.

Per a l'historiador Jesús Vila, les zones de Viladecans, Gavà, Sant Boi, el Prat i Castelldefels són, aleshores, les més rellevants des d'un punt de vista agrícola. "S'arriben a fer tres collites l'any perquè són terres molt productives i es beneficien de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recull", diu. "Alimenten la mà d'obra de la gran ciutat", afegeix.

Malgrat això, ja en aquells anys es pot començar a intuir el que serà el futur industrial de la zona. El fet que el territori estigui regat pel Llobregat, un riu eminentment industrial, permet els primers esbossos d'una indústria incipient. "Hi haurà fàbriques tèxtils a Santa Eulàlia i de construcció al que avui és el barri de Sant Josep", assenyala Domínguez. Amb tot, no serà fins al 1915 que es viurà un boom demogràfic i industrial.

"Al delta del Llobregat s'hi feien tres collites l'any perquè eren terres molt productives i es beneficiaven de tenir Barcelona a prop per vendre-hi el que es recollia"

"A fora dels murs de Barcelona no es podia construir a una distància que correspongués al tret d'una bala de canó, és a dir, uns 1.000 o 1.200 metres"

EL PRIMER FERROCARRIL

Al tombant de segle, Badalona i el Baix Maresme són dos territoris avançats a la seva època. Diu la llegenda que Miquel Biada, un matoroní que ha fet fortuna a Amèrica, quan presència la inauguració del primer ferrocarril espanyol a Cuba, l'any 1837, exclama: "Quan torni al meu país uniré Barcelona amb el meu poble amb ferrocarril". Després de molts pelegrinatges, l'india compleix el seu somni el 1848. Aquell ferrocarril, el primer de tota la Península, canviarà la història del territori.

Segons la historiadora Montserrat Carreras, abans de l'arribada del tren Badalona és un poble agrícola. "Hi ha petits tallers tèxtils, però a partir de mitjans de segle es produeix un procés d'industrialització molt fort", assenyala. A la ciutat s'hi instal·len fàbriques de cristall, de galetes, de cordes per a la Marina o fàbriques tèxtils. "Aquestes indústries se situen a banda i banda del ferrocarril i, en molts casos, les mateixes fàbriques tenen petites vies de tren que enllacen amb la línia general", afirma Carreras.

El tren ràpidament atrau la població de fora fins a la regió. Així, Badalona passa de tenir 5.700 habitants el 1848 a tenir-

ne més de 19.000 el 1905. "En aquell temps, la gent canvia molt de residència perquè viu de lloguer i, en gran part, a Badalona venen de la Catalunya rural. Però més tard, cap al 1920, també arribarà molta població de la resta de l'Estat", afirma la historiadora.

La industrialització també es veu afavorida per un altre fet. La zona fabril per excel·lència del nord barceloní, Sant Martí de Provençals, està sobresaturada, i a Badalona els terrenys són més barats. Tot i que les seues seguiran a Barcelona, la burgesia de la capital catalana i alguns inversos estrangers instal·len les seves fàbriques al poble que el 1897 aconseguirà la categoria de ciutat. Al mateix temps, aquest procés d'industrialització va aparellat amb una pèrdua gradual de la pesca al municipi i, en sintonia amb el que passa a tota la metròpoli, amb el naixement d'un moviment obrer que aquell any s'intenta reprimir amb el Procés de Montjuïc. La metròpoli comença a ser la metròpoli.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Una ciutat emprenedora

» Una cinquantena d'alumnes estan endinsats en un projecte que fomenta l'emprenedoria a l'escola
 » També s'ha fet una jornada sobre les oportunitats d'emprendre que ofereixen els mercats municipals

EDUCACIÓ ▶ Avui dia, sembla que ser emprenedor està de moda. Les xarxes socials estan plenes de gent que fa discursos sobre la cultura emprenedora, els mitjans de comunicació parlen dels èxits dels emprenedors i, en general, la societat veu amb bons ulls tot el que té a veure precisament amb això, amb arriscar i fer realitat una idea o un projecte. Una filosofia que, de fet, fins i tot s'ensenya a les escoles, però d'una forma lúdica i amb unes dinàmiques adaptades a les edats dels alumnes.

En aquest sentit, 52 alumnes de 5è de primària de l'Escola del Bosc s'estan endinsant aquest curs en el món emprenedor a través del projecte Cultura Emprenedora a l'Escola (CuEmE), que es fa per segona vegada de la mà de la Diputació de Barcelona. Tot plegat, creant i gestionant tres cooperatives que fins al juny hauran de mantenir actives. Un projecte que engresca els joves, que han de

dissenyar la imatge del "negoci" i la comunicació, decidir el finançament, escollir i fabricar els productes o els serveis que oferiran i finalment, comercialitzar-ho.

Carlos Alonso és un dels tècnics municipals que està acompanyant i guiant els alumnes en aquest projecte i diu que és "molt important apropar l'emprenedoria i els valors cooperatius a l'aula". No només perquè permet estimular la creativitat dels alumnes i que aprenguin diferents competències, sinó perquè s'ho prenen com un joc i això fa que l'aprenentatge sigui més fàcil. De fet, així ho expliquen alumnes com l'Ivan, que diu que la cooperativa "és com una mini empresa de tota la classe" que li està servint per aprendre "molt", o com la Clàudia, que comenta que gràcies al projecte ara sap "calcular preus i prendre decisions en grup". Unes valoracions, per tant, positives que se sumen a les del regidor d'Educació, David

Imatge d'una sessió del projecte CuEmE a l'Escola del Bosc. Foto: Ajuntament

González, que assegura que el projecte "aporta molts beneficis" i anima a la resta d'escoles del municipi a participar.

MÉS ENLLÀ DE LES AULES

Barberà, però, ha volgut estendre l'emprenedoria més enllà de les escoles per arribar a la gent adulta del municipi, en aquest cas no

en forma de projecte sinó d'una jornada sobre les oportunitats de negoci a municipis petits i mercats municipals de la província de Barcelona que se celebrava el 22 de novembre. Tot plegat, apropant les persones que volen deixar un negoci i les que volen emprendre per oferir a aquestes últimes "un negoci que

ja té una base i una clientela", diuen des de l'Ajuntament.

Una manera de mantenir l'activitat econòmica i l'ocupació i de revifar "els mercats i els municipis petits", deia l'alcalde, Xavier Garcés, que ha valorat molt positivament aquesta iniciativa impulsada per la Diputació i el Consell Comarcal.

Hotels que
són autèntiques
joies *Conciv l'Especialització
Monument*

B^{HH}
Gremi d'Hotels
de Barcelona

La Casa
dels **Barris**

espai línia

Girona, 52
Dreta de l'Eixample

Entrada lliure

9:00h a 20:00h de dilluns a dijous
9:00h a 14:00h els divendres

amicdirectes

Creadors de continguts en català

1a Edició

**LLUMS,
CÀMERA EN
DIRECTE I...**

ACCIO!

Inscriu-t'hi fins al 2 de desembre
de 2022 a:

amicdirectes.cat

Si ets alumne/a de 3r o 4t d'ESO,
Batxillerat o CFGM participa i
guanya el teu premi!

Organitza:

Amb el suport de:

Aquest novembre, el Casal de Joves de Ripollet, l'espai de referència del jovent de la ciutat, ha complert 25 anys i ho ha celebrat organitzant activitats, tallers i concerts adreçats a tots els joves ripolletencs.

Sis dècades de les riuades: una catàstrofe que segueix ben viva

HISTÒRIA ▶ La nit del 25 de setembre de 1962 va convertir-se, per sempre més, en sinònim de mort i destrucció a Ripollet i, en general, a tot el Vallès Occidental. I és que van caure precipitacions de 240 litres per metre quadrat en menys de tres hores fent que el riu Ripoll, al llarg dels seus 40 quilòmetres, es desbordés enduint-se tot el que van trobar al seu davant: cotxes, arbres, fanals i, fins i tot, habitatges i fàbriques, ja que la llera del riu aleshores estava plena d'edificacions. Un fet que va causar prop de 700 morts a la comarca, 12 d'ells a Ripollet, i múltiples danys econòmics i materials. Fins que, un mes després, el 4 i 7 de novembre del mateix any, la història es repetia tràgicament amb unes noves riuades que en aquest cas van destrossar el pont sobre el riu Ripoll de Ripollet.

Precisament enguany s'han complert 60 anys d'aquestes tragèdies que l'entitat Traça recordava el passat dia 4, amb un recorregut pels espais de la riuada,

Imatge del pont sobre el riu Ripoll destrossat. Foto: Ajuntament

amb la projecció d'una part del documental *La riuada de 1962 a Ripollet*, una exposició i una acció artística en memòria de les persones que van perdre la vida per aquests successos. Tot i que, encara avui dia, hi ha moltes famílies que continuen buscant fills, germans o altres familiars desapareguts, perquè hi ha cossos que no s'han trobat mai.

Tot plegat, sis dècades després del que es considera el

desastre hidrològic més greu que hi ha hagut a l'Estat, que precisament Ramon Martos, historiador i veí de Ripollet, ha recordat fa poc a la ràdio municipal, on destacava que les riuades "van marcar un abans i un després" a la ciutat, tot i que Ripollet "va ser un dels pocs municipis que no va construir en excés a la llera del riu" i, per tant, encara es va evitar que la desgràcia fos més gran.

ERC dona veu a les víctimes de l'Essure: el cas, al Parlament

SOCIETAT ▶ La ripolletenca Mari Carmen Gonzalo és una de les 80.000 dones de l'Estat que va implantar-se el mètode anticonceptiu Essure, que consisteix en una molla que es posa a les trompes de Fal·lopi, sense necessitat de cirurgia ni anestèsia, per bloquejar-les. Una actuació que "va canviar a pitjor" la salut i la qualitat de vida de Gonzalo, ja que, com moltes altres dones, pocs dies després d'implantar-se'l va començar a tenir dolors, sagnats i se li van començar a trencar les dents i a caure els cabells, explica. Tot això durant 10 anys, al llarg dels quals ningú li donava "cap solució al respecte", lamenta. Fins

que l'any passat finalment va operar-se per treure's la molla i li van haver de treure també les trompes i l'úter.

Arran de tot això, Gonzalo va crear l'associació *Las locas del muelle*, fent referència al tracte de boja que sovint havia rebut per part dels metges, i es va posar en contacte amb ERC Ripollet per denunciar la situació i visibilitzar aquest problema. Una qüestió que, precisament, l'agrupació local portava a la Comissió d'Igualtat del Parlament a finals d'octubre, on demanava "el compliment d'un protocol que permeti establir un diagnòstic per a les dones que tenen aquestes afeccions".

Gonzalo al Parlament, explicant el seu cas. Foto: Ajuntament

Centre Residencial Gent Gran

BALLESOL
Centres Residencials 3er Eixal
★★★★★

- ☆ Atenció mèdica i infermeria
- ☆ Control dietètic i alimentari
- ☆ Habitacions individuals i dobles
- ☆ Apartaments per a persones vàlides
- ☆ Recuperacions postoperatòries
- ☆ Estades temporals i permanents

Ballesol BARBERÀ DEL VALLÈS

C/. Abat Oliva, 24 - Barberà del Vallès

VISITI'NS, prèvia cita, i l'informarem

INFO I RESERVES:

93 747 90 49

www.ballesol.es

Servei integral i personalitzat amb la millor qualitat

The advertisement features a vibrant, multi-colored background with large, overlapping circles in shades of blue, yellow, green, and red. In the upper left, a white robot with a single large eye and a furry brown creature wearing a white shirt with a green lightning bolt are shown. A small blue bee is flying in the upper center. To the right, a brown monkey is peeking over a yellow ledge. In the lower right, a man in a pink long-sleeved shirt and a green hood with cat ears has a wide-eyed, surprised expression with his hands raised. In the lower left, there is a QR code and a stylized illustration of a trumpet.

SX3

El nou SX3 Ja és aquí!
Tot un món a les teves mans

Bàsquet | El CBF Cerdanyola rep el Bàsquet Femení Sant Adrià

El conjunt de Pili Bilbao rebrà el pròxim dissabte 3 de desembre el Bàsquet Femení Sant Adrià, en partit corresponent a la 10a jornada del grup B de la Lliga Femenina 2. El CBF Cerdanyola necessita la victòria per pujar posicions en un torneig molt igualat.

Les confessions de Toni Carrillo

» El tècnic va dirigir més de 14 cursos el Cerdanyola FC, que a l'octubre va prescindir dels seus serveis
 » "En una circumstància així el millor era que jo sortís perquè l'entitat està per sobre de les persones", diu

Toni Delgado
CERDANYOLA

"Estic força bé, tranquil i relaxat. En els últims 25 anys no havia tingut ni un cap de setmana lliure durant la temporada. Entrenar és la meva passió", confessa, en una conversa íntima amb Cerdanyola Ràdio, Toni Carrillo (Barcelona, 1970), fins el passat 16 d'octubre l'entrenador i el gran emblema del Cerdanyola FC.

La seva història és un cas encara més extraordinari en aquests temps, perquè Carrillo ha dirigit el primer equip durant 14 cursos i set jornades del 15è, des que, l'estiu de 2008, va aterrar al club de la mà del president Felipe López. "Estar tants anys en una entitat desgasta totes les parts, inclús l'afició. Arriba un moment en què les coses que fas malament es valoren més que les que fas bé, i és normal. Crec que no tornaria a repetir una experiència així perquè es provoquen certes situacions i sap greu", afegeix.

MOLTS NERVIS I TENSIÓ

Carrillo respecta la decisió del club de prescindir dels seus serveis: "Sincerament, en una circumstància així, el millor era que jo sortís perquè l'entitat està per sobre de les persones. Hi ha hagut molts nervis i molta tensió, les relacions s'han anat deteriorant i crec que no estàvem tots en la millor situació per continuar endavant".

"Quan m'ho van comunicar, vaig pensar que era el millor per a les dues parts, sobretot per a mi. Ara era un bon moment per aturar-me i deixar-ho. Necessitava un descans perquè al club he sigut molt més que un entrenador. Hi he fet moltes coses i aquest any, amb el canvi de grup, havíem de recórrer distàncies molt més llargues", comparteix.

Toni Carrillo va aterrar al Cerdanyola FC l'estiu de 2008 de la mà del president Felipe López

Malgrat que el seu adeu estava "pràcticament parlat", el barceloní va accedir, "sense cap problema", a dirigir el grup en la victòria contra la Gimnàstica Segoviana FC (4-2). Just el mateix rival amb qui, a Elda i en l'eliminària de descens, va baixar a la Tercera RFEF. Finalment, i ja el passat 2 de setembre, l'equip va conservar la categoria per ser qui més mèrits esportius acreditava per tenir la plaça del CF Talavera de la Reina, que va pujar a Primera RFEF perquè el CF Internacional de Madrid no podia disputar la competició per manca de jugadors i tècnics.

Una situació que havia començat amb la desaparició de la UD Extremadura. El Cerdanyola CF es mereixia la plaça del conjunt extremeny perquè era qui més punts havia sumat entre els descendits, però la Fe-

L'entrenador barceloní Toni Carrillo, ajupit, durant un partit del seu ja exequip. Foto: Mireia Sanz/Cerdanyola FC

deració va demanar diners per ocupar el lloc i el CD Estepona va pagar-los.

"Necessitava descansar perquè al club he sigut més que un tècnic; hi he fet moltes coses", diu

La incertesa de quina seria finalment la categoria en què jugaria el grup va complicar totalment la planificació estructural i esportiva. "Ha sigut un

any molt difícil i un estiu que no li desitjo ni al meu pitjor enemic", exposa Carrillo, que reconeix que ara mateix no té relació amb el president. "Necessitem desconnectar l'un de l'altre i ocupar-nos de les nostres parcel·les. Després de tants anys junts treballant colze a colze, crec que no acabaran així les coses perquè, per sobre del futbol, hi ha les persones", enraona.

"El Cerdanyola CF ha crescut a tots els nivells, en futbol base, l'àmbit social i l'estructura econòmica... Penso que des que vam pujar a Segona RFEF

vam tenir l'obligació de mantenir-nos i cap dels qui hem portat el pes del primer equip

"Estar tants anys en una entitat desgasta totes les parts, inclús l'afició", enraona

gairebé hem gaudit la categoria. Hem tingut molta feina i molts mals de cap... Al final, des que l'equip va pujar res ha sigut el mateix", conclou el barceloní.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

The advertisement features a vibrant green and blue geometric background with large white 'SX3' text. It includes photos of two young people at the top, two young women at the bottom, and anime characters from 'Haikyuu!!' and 'Demon Slayer' in diamond-shaped cutouts. A QR code is located in the bottom left corner.

SX3

EL NOU SX3 CREIX!
TOT UN MÓN A LES TEVES MANS

No t'ho perdís

Foto: Twitter (@santaeulalia)

180 anys de Santa Eulàlia

L'emblemàtica botiga de roba Santa Eulàlia (passeig de Gràcia, 93) celebra el seu 180è aniversari amb una exposició al Palau Robert de Barcelona (passeig de Gràcia, 107). Comissariada per l'historiador de moda Josep Casamartina, la mostra ofereix un recorregut entre els anys 1930 i 1990, amb diversos vestits i barrets que mostren l'evolució de la moda. També s'hi pot veure un vídeo que recull cartells publicitaris, fotografies i altres continguts relacionats amb Santa Eulàlia, que "evoquen l'època daurada de l'alta costura barcelonina", segons diuen des del Palau Robert.

Famosos

Quan sembla impossible que pugui superar-se, ho torna a fer. L'èxit de Rosalía (Sant Esteve Sesrovires, 1992) no té sostre i ella mateixa s'encarrega de demostrar-ho any rere any. Després de triomfar als Grammy Llatins amb *El mal querer* (2018), el seu segon àlbum i amb el qual va començar el fenomen Rosalía, la sesrovirenca ha estat la gran vencedora de l'edició d'enguany amb una proposta ben diferent: *Motomami* (2022). A la gala que va tenir lloc el passat 18 de novembre a Las Vegas, la catalana més internacional de l'actualitat es va endur quatre gramòfons daurats. Concretament, van ser els premis a millor àlbum de l'any, millor disc de música alternativa, millor enginyeria de gravació i millor disseny. A més, estava nominada a cinc guardons més.

La fitxa

QUI ÉS?

R O S A L Í A

ÉS FAMOSA PER...

Ser una estrella internacional

El seu èxit no ha parat de créixer des del 2018

QUÈ HA FET?

Guanyar quatre Grammy Llatins més

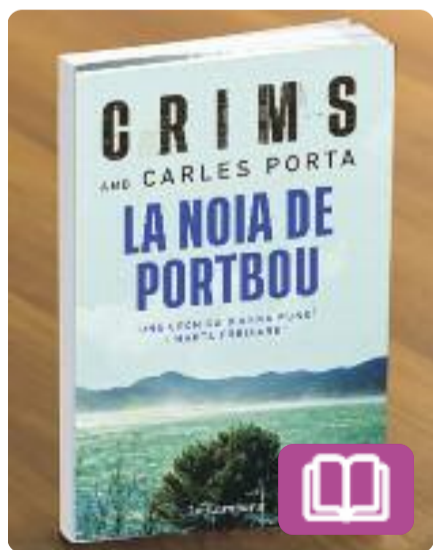
Entre ells, el de millor àlbum de l'any pel seu 'Motomami'

A LES XARXES...

Rendits als seus peus

A Rosalía li surten els fans de sota les pedres

Llibres

Crims: la noia de Portbou
Anna Punsí i Marta Freixanet

El 3 de setembre de 1990, en marxar de l'apartament de la seva germana a Florència, l'Evi Rauter va deixar una nota en què deia que tornaria al vespre. No se'n va saber mai més res. Tenia només 19 anys. L'endemà de bon matí, a Portbou, va aparèixer el cos d'una noia penjada d'un pi al costat del cementiri. Sense documentació. Sense nom.

Teatre

La salsa
Oriol Vila

Dues ancianes descobreixen per error l'elixir de la joventut i decideixen fer tot el que no van fer de joves. Aquesta situació els dona l'oportunitat de reconnectar amb els seus fills, amb els quals la relació s'havia marcat del tot: elles, incompreses i aparcatades en una residència, i ells, aparentant vides que no són com semblen. Al Teatre Aquitània de Barcelona.

Música

Bum-bum
La Marató de TV3

El disc de *La Marató de TV3*, a la venda el 27 de novembre, compta aquest any amb la participació de més artistes que mai: en són 185, agrupats en 55 formacions que interpreten un total de 21 cançons. Entre ells destaquen Antonio Banderas, Morat, Pablo López o Tanxugueiras, però també artistes catalans, com Lildami, Els Catarres o concursants del programa *Eufòria*.

Pelis i sèries

No mires a los ojos
Félix Viscarret

En Damián acaba de ser acomiadat de l'empresa on feia vint anys que treballava. Després de tenir una reacció un pèl violenta, surt corrents i s'amaga al primer lloc que troba en sortir de la feina: un armari carregat en una furgoneta. El moble acaba a casa d'una parella, la Lucía i en Fede, que tenen una filla adolescent, la María. En Damián decideix passar-hi la nit.

Saps que tens 13 espais naturals a Barcelona per gaudir de la natura?

Vista de l'Espai Natural de Les Guilleries-Savassona, l'església de Sant Miquel al Parc d'Olèrdola i un indret bucòlic a Santa Fe de Montseny. Fotos: Shutterstock

► La Xarxa de Parcs Naturals de la Diputació de Barcelona està formada per 13 espais naturals d'alt valor paisatgístic, ecològic i cultural que abasten més de 100.000 hectàrees dins la província de Barcelona. La gestió de la Xarxa garanteix l'equilibri territorial i ambiental als 100 municipis del seu àmbit geogràfic, que representen el 22% del territori i el 70% de la població de Catalunya.

Seguint els Objectius de Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides (ODS), la Diputació de Barcelona planifica i gestiona els espais naturals i agraris mitjançant plans especials, elaborats amb la participació de tots els agents implicats; protegeix els valors naturals, agrícoles, forestals, culturals i paisatgístics apostant per un equilibri entre la preservació dels parcs i el desenvolupament econòmic de la

població; i fomenta l'ús públic del patrimoni cultural i natural i l'educació ambiental.

La Xarxa de Parcs Naturals, a més, posa a l'abast de la ciutadania centres d'informació i documentació; itineraris senyalitzats i rutes guiades; museus i exposicions temporals; equipaments pedagògics i culturals; albergs i allotjaments rurals; àrees d'esplai i d'acampada; publicacions i audiovisuals; a banda de cursos, tallers i estades ambientals. Tot plegat per gaudir, conèixer i respectar el medi natural.

A més, s'ha habilitat un servei de Bus Parc per poder accedir al Parc Natural del Montseny i al Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que et permet arribar-hi amb transport públic integrat, els dissabtes, els diumenges i els festius de tot l'any (excepte Nadal i Cap d'Any).

La Diputació de Barcelona aposta pel territori i per la conservació del patrimoni i dels espais naturals de la província. És per això que l'any 2017 va comprar Sant Miquel del Fai i la finca de 70,4 hectàrees que l'envolta per valor d'1,3 milions d'euros, i ha invertit 2,6 milions més per a la recuperació i posada al dia de les instal·lacions. La finca s'emmarca dins l'Espai Natural dels Cingles de Bertí. La finalitat és garantir la preservació d'aquest espai tan emblemàtic i que la ciutadania en pugui gaudir. L'obertura de les instal·lacions està supeditada a la finalització de les obres.

Si vols més informació, entra al web parcs.diba.cat de la Diputació de Barcelona o descarrega't les apps "Parcs Naturals DIBA" i "Itineraris DIBA".

I recorda, **Parcs Naturals sí, però amb civisme!**

Formen part de la Xarxa de Parcs Naturals els següents espais

- ✓ El Parc del Castell de Montesquiú
- ✓ L'Espai Natural de Les Guilleries-Savassona
- ✓ El Parc Natural i Reserva de la Biosfera del Montseny
- ✓ El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac
- ✓ El Parc del Montnegre i el Corredor
- ✓ El Parc de la Serralada Litoral
- ✓ El Parc de la Serralada de Marina
- ✓ El Parc Natural de la Serra de Collserola
- ✓ El Parc Agrari del Baix Llobregat
- ✓ El Parc del Garraf
- ✓ El Parc d'Olèrdola
- ✓ El Parc del Foix
- ✓ I, properament, Sant Miquel del Fai - Espai Natural dels Cingles de Bertí

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

És possible prevenir un ictus

Foto: Freepik

📌 SALUT

Les activacions del codi ictus de Catalunya han crescut un 32% els últims tres anys. L'augment d'intervencions respon, òbviament, a l'envelliment progressiu de la població, però també a l'establiment d'un protocol que permet respondre amb més celeritat. Actualment, 29 hospitals del país formen part de la xarxa d'atenció a l'ictus i 15 estan connectats a la xarxa teleictus, que permet una avaluació per un neuròleg a distància les 24 hores del dia. El codi s'activa immediatament, quan el SEM rep l'avís que una persona ha patit un ictus, i envia una ambulància al lloc dels fets. Telefonar de pressa al 112 és la clau.

A Catalunya, més de 13.000 persones ingressen cada any per aquesta raó. Tot i que és una malaltia associada a la gent gran, 500 persones menors de quaranta anys i gairebé 1.000 persones entre 40 i 50 la pateixen anualment. De fet, és la malaltia neurològica amb més impacte en aquesta franja d'edat.

L'única manera de prevenir un ictus és mantenir sota control els factors de risc que multipliquen les possibilitats de patir-lo. I tenint en compte que segons la Fundació Espanyola del Cor el 80% dels casos són evitables, val la pena intentar-ho.

Les claus .....

HIPERTENSIÓ

Cal tenir controlada la hipertensió arterial, amb dieta, exercici i, si cal, una medicació adequada

TABAC

Fumar, ni que sigui una cigarreta diària, incrementa de manera important el risc cardiovascular

DIABETIS

Les persones diabètiques són especialment sensibles als problemes cardiovasculars: encara cal tenir més cura

COLESTEROL

Les dades evidencien que si teniu un nivell de colesterol en sang superior a 240, esteu en risc

Foto: Freepik

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
**pot ser la seva
salvació!**

h_v hipervallès

moda - eines - papereria - llar - jardineria - cuina - etc...

Preparats

per al

Nadal

NOVA WEB: hipervalles.com

C/ Ramon i Cajal, 1 a l'11 · Parets del Vallès

Horari: de 9:15h a 21:00h Pàrquing gratuït Sortida Pol. Ind. C-17

Gaudir i
protegir

L'equilibri
perfecte

A la natura, els actes
incívics no hi caben.

Descobreix l'equilibri entre gaudir i protegir a
espaisnaturals.cat